

Година која започиње испуњена је бројним надањима, али и дилемама. Једна од највећих економских недоумица веже се уз судбину биткоина и осталих криптовалута.

Воде се (учене) расправе и дају (различита) објашњења о овом феномену. Констатује се огроман, готово експоненцијалан раст њихове вриједности и похлепно се анализирају могућности зараде у односу на конвенционални новац — амерички долар прије свих.

Прва трансакција у биткоинима остварена је 12. јануара 2009. године и вриједност једног биткоина била је један доларски пени. Али, у 2013. години, послје финансијске кризе на Кипру, „шишања“ (крађе) депозита, под изговором да је у питању новац руске мафије, као и затварања тамошњих банака и искључивања банкомата, многи људи су се окренули биткоину. Потражња је била тако масивна да је цијена премашила 230 долара за један биткоин. Крајем новембра те године она је додатно порасла за 377 одсто и достигла износ од 1.242 долара. Крајем 2017. године трговало се на нивоу 16 хиљада америчких долара за један биткоин.

Да ли ови бројеви говоре да је биткоин тако добар, или да је долар толико слаб? Прије одговора још два подсећања. Слика Леонарда да Винчија „Салваторе мунди“ (Спасилац свијета) из 1500. године, недавно је у Њујорку продата за рекордних 450 милиона долара. Претходни рекорд је био на нивоу од стотинак милиона.

Бразилски фудбалер Неимар је из Барселоне у Пари Сен Жермен прешао за 222 милиона евра, забиљеживши најскупљи трансфер у историји фудбала. Прије њега је то остварио француски фудбалер Погба, чији је прелазак у Манчестер јунајтед коштао 105 милиона. У фудбалу је, иначе, за преласке двадесет важних играча утрошено више од милијарду евра.

